

První list Petřův

Třetí část
1P 1,13-21

Verš 13

V řeckém textu začíná tento verš slůvkem DIO (proto). Bible kralická je překládá slovem „Protož“. Český ekumenický překlad slovem „tedy“. Smysl je ten, že následující výzvy platí vzhledem k tomu, co bylo řečeno výše. Platí vzhledem k tomu, co mají adresáti v Kristu. Svě výzvy udílí apoštol křesťanům na základě toho, kým jsou v Kristu, a co mají v Kristu.

V řeckém textu zde dále stojí: „přepásavše bedra myslí vaší ...“ Přepásat se znamená připravit se. Když se lidé v tehdejší světě chtěli připravit k práci, vykasali si své dlouhé vnější roucho tak, že si jeho okraj zastrčili za opasek. Zakrývalo jim pak pouze boky a dovolovalo nohám dostatečnou volnost pohybu. Petrovi adresáti se měli připravit ve své myslí a to pro ně znamenalo být střízlivými. Být ve své myslí střízlivý jistě znamená neopájet se žádnými iluzemi a klamnými nadějemi. Takovou klamnou nadějí by například mohla být představa, že svět nevěřících bude někdy milovat Krista a jeho následovníky. Mají dokonale doufat v milost, která k nim přichází ve zjevení Ježíše Krista. Mají se ve své naději plně upnout na nezaslouženou přízeň, kterou jim Bůh přináší v Kristu. V této naději mohou počítat s Boží pomocí na své cestě víry. A mohou také s radostí vyhlížet druhý příchod Pána Ježíše, který pro ně bude znamenat konečné vysvobození z hříchu a všeho jejich trápení.

Verše 14-16

Vedle onoho dokonalého doufání je projevem střízlivosti i ukázněný život. Zmínka o poslušných dětech připomíná, že Bůh je jejich Otcem. Jako jeho děti ho mají poslouchat. Slova „nedejte se opanovat“ (v.14, ČEP) jsou překladem řeckých slov, která mají význam „nepřijímající stejnou podobu, nepřipodobňující se“ (Ř. MÉ SYSCHEMATIZOMENOI). Nemají se připodobňovat svým žádostem/touhám. Myslí se tu na rozmanité hříšné touhy, které je ovládaly v době, kdy byli nevěřící. Tehdy neznali hranice lidského jednání, které určuje Písmo. Je v tom patrně i narážka na jejich nežidovskou - pohanskou - minulost. I v křesťanovi se tyto touhy stále ozývají (sr. Ga 5,16n). Proto je tato apoštolova výzva pro křesťana stále aktuální.

Jako je svatý ten, který je povolal, i oni mají být svatí. Jako děti napodobují své rodiče, tak mají i křesťané napodobovat svého nebeského Otce. Buďte svatí, tedy oddělení od způsobů nevěřících lidí, neovládání hříšnými touhami, ale Duchem svatým, Boží láskou. A svatí v celém svém způsobu života, nejen někdy a někde (například v neděli ve shromáždění). Citát se SZ ve

verši 16 byl původně oslovením Izraele (Lv 19,2). Tímto citátem apoštol svým adresátům opět připomíná, že se v Kristu stali součástí Božího lidu.

Verš 17

Ve svém soužení volali k Bohu jako ke svému nebeskému Otci. A jistě od něho čekali i zastání a spravedlivé vyrovnání všech křivd. On je však ten, kdo nestranně soudí každého podle jeho skutků. To se týká i křesťanů. Člověk samozřejmě není a nemůže být spasen svými skutky (Ef 2,8-10). Na skutcích je však jasně vidět, zda člověk skutečně spasen je. Skutky slouží jako důkaz ve prospěch nebo v neprospěch opravdovosti naší víry (srov. Jk 2,14-26). Vzhledem k tomu, že jejich Otec je nestranným soudcem všech lidí, mají žít dny svého pozemského života v bázni před ním. Ne v děsu, úzkosti a strachu z nevypočitatelného, náladového božstva. Ale v úctě vůči němu, která se projevuje poslušností Božích přikázání. Slova „pozemského života“ (ČEP) jsou překladem řeckého slova PAROIKIA, které má význam „pobyt v cizině“. Je to připomínka skutečnosti, že jejich pravý domov je v nebesích, u nebeského Otce.

Verše 18-21

K životu v bázni před Bohem by křesťany mělo ponoukat vědomí ceny, která byla zaplacená za jejich vysvobození z hříšného způsobu života. Otroci mohli být vysvobozeni tím, že za ně bylo zaplacené výkupné. Stříbro a zlato má velkou cenu, avšak oba tyto vzácné kovy jednou podlehnou zkáze, ztratí svou hodnotu. Krev Kristova však svou cenu a moc nikdy neztratí. A právě touto krví byli křesťané vykoupeni. Její cena se zlatem ani stříbrem nedá vůbec vyvážit. Z čeho jsou křesťané vykoupeni? Z nesmyslného, bezcílného života, který přejali od otců. Apoštol tu zřejmě opět naráží na pohanskou minulost svých adresátů. Avšak i Židé potřebovali stejné vykoupení - vykoupení z příliš lidského uctívání Hospodina (sr. Iz 29,13; Mt 15,8n; Mk 7,6n). Nebeský Otec zde stojí v kontrastu ke všem otcům pozemským.

O Kristu zde Petr mluví jako o beránkovi bez vady a poskvrnny (v. 19). Toto přirovnání vyjadřuje, že jeho smrt byla obětí za hříchy. Že byl bez vady a poskvrnny znamená, že byl naprosto bez hříchu. Jako obětní beránek byl Kristus předem vyhlédnut (Ř. PROEGNÓSMENŮ = předzvěděného - v. 20) ještě před stvořením světa. (Ve svých poznámkách k tomuto biblickému místu si Kraličtí všímají velké Boží milosti. Ta spočívá v tom, že Bůh myslel na lékaře duší dříve, než se nás zmocnil neduh hříchu. Stejně jako dal bylinkám léčivou moc ještě dříve, než na nás pro naše hříchy dopustil nemoci.) Boha náš hřích nezaskočil. Kristus se ukázal v posledním čase „kvůli vám“ (v. 20 ČEP) - tedy kvůli Božím dětem, věřícím v Boha skrze Krista. Křesťané jsou těmi, kdo věří v Boha skrze Pána Ježíše Krista. On řekl: „*Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.*“ (J 14,6 ČEP)